

niüd veel sedda römo, et otsid isse ennesele seltsi, fedda sinna ial tahhad. Meie teame, sinna tood meile wagga last tütreks. Ja Leno on wagga laps ja armas meie melest!"

Jürg haffas emma ümber faela ja tannas sure römoga; ka iissale teggi ta nendafanumoti ja ütles: „Münd tean ma, et Jummal mo palved kuulnud ja on teie süddamed mulle hoionud ja pöranud mo falli Leno poolde. Palluge veel minnoga, et Jummal pörab ka Leno süddant minno poolde, ja aitab mind kätte sada, mis minna mitmest aiast ollen igatseenud. Leno lapselik meel, temma helde ja wagga meel pannid mind annogi tedda armastama, ja ifta lootsin ma, et minnagi voditsin temma melest armisaks sada. Agga peaaego kardan, et ta on waene laps, siis ei tahha temma minnule tulla, fedda maism nimmetab riikla rahwa lapseks, ja omneti ollen elluks aiaks waesek jäntas, kui Leno ei sa minnule."

Ado kostis: „Ei ta olle ennam hopis waene laps! Leno peab farro rahha sama, sest se on õigust mõda temma forjatud, ja ma paunen tanna temma nimme peale lehma ja lamba, tanno anniks emma poolt."

„Minna annan temmale mo kõige parremaist ridist," lisjas An, „ja ta faks pakk lõuendid sõrigiks ja pallataiks."

Jürg tannas wannemad ja pallus veel selsammal pával töök tootud asjad Lenule anda.

Olli Leno emma õue tööd läppetanud ja õhtufs tappa joudnud, siis panni wannamees farro rahha Leno süllesse ja ütles: „Wata, armas laps, Jummal saatnud sedda sulle so wahwuse töö waewa, misga sa meid kõiki emma wõllalisets teinud. Se on finno emma, ja minno tanno anniks wõtta veel lehma ja lamba talle. Kui tullevad kõssilased, siis sul omneti middagi kasa via."

Kohhe töi An fa onima ande ja pallus sedda temma poolt mällestuseks wõtta, et kui kõige armisam laps temmale suurt römo olli teinud.

Leno seisis eessite kui ehmatanud ja ei sanud sõnagi suust välja, waid haffas nutma ja ütles wiimaks: „Mis se on, mis teie mulle tete? Polle ma sedda väärts eggaga teninud. Eks siis mo palgast mul ei olle ful? Hoidke emma annid ennesele ja jätke mind selle põlwe, kuhu Jummal mind seadnud!"

„Eggaga segi olle Jummala seaduse vasto!" ütles Jürg. „Kui mo wannemad sulle annavad mis õige on, ja emma tanno ühtlaasi fa tunnistawad, eggaga siuna sedda tohhi laita. Minnagi pean sulle veel suremat andma, kui agga teatjün mis so südda sest mõtileb. Eks forraks siis pallun sind, et sa ei turvaasta mo fallid wannemad, waid wõttad vasto, mis nemmad heast süddamest ja ennesegi mele jahhutamiseks ja kergitamiseks sulle pakkuvad."

„Täman siis!" ütles Leno, ja andis wannemate